

РЕШЕНИЕ

№ 331

гр. Г.О. , 16.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Г.О., VII СЪСТАВ в публично заседание на десети декември, през две хиляди и двадесета година в следния състав:

Председател: Милена А. Карагъзова

Секретар: Мария А. Първанова

като разгледа докладваното от Милена А. Карагъзова Административно наказателно дело № 20204120200700 по описа за 2020 година

Производството е по жалба на „**** **” ЕООД-гр.Г.О., представлявано от Г. Ц. П. против Наказателно постановление /НП/№ 1463/2020г. от 16.09.2020 г.на Началник отдел „*****” при Главна дирекция „МРР” Д.И.Т..

С горното наказателно постановление на основание чл.126 ал.1 от ЗАДС/Закон за акцизите и данъчните складове/, на „**** **” ЕООД-гр.Г.О., представлявано от Г. Ц. П., е наложена имуществена санкция в размер на 3049,12лв. и е отнет в полза на държавата предмета на твърдяното нарушение, описан в НП. Санкцията е наложена за нарушение по чл.126 ЗАДС- за това, че при извършени проверки на 03.02.20г., 04.02.20г., 24.02.20г., 28.02.20г. и 04.03.20г. в стопанисван от жалбоподателя обект склад ГСМ, находящ се в Г.О.-ул.”*****” № 5, е констатирано, че държи описаните акцизни стоки/дизелово гориво/ в описаните количества-2360 литра, без дружеството да притежава данъчен документ или фактура, митническа декларация, или придружителен адм.документ или друг документ по смисъла на ЗАДС, удостоверяващ заплащането, начисляването или обезпечаването на акциза.

В законоустановения срок жалбоподателят обжалва пред ГОРС горепосоченото наказателно постановление/НП е връчено на 28.09.20г.- разписка л.6, а жалбата е депозирана на 05.10.20г. по пощата/л.5,л.342/ и получена на 06.10.20г.-л.3/.Моли да се отмени наказателното постановление.Изтъкват се

подробни аргументи в тази насока.

В хода на разглеждане на делото пред настоящата инстанция, жалбоподателят се представлява, поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата заема становище, че жалбата е неоснователна. Депозирана е молба и писмено становище/л.339, л.336/.

Горнооряховският районен съд, като прецени и обсъди оплакванията в жалбата, становищата на страните, както и доказателствата по делото приема за установено следното:

Във връзка с правомощията на митническите служители били извършени прс на 03.02.20г., 04.02.20г., 24.02.20г., 28.02.20г. и 04.03.20г. в стопанисван жалбоподателя обект склад ГСМ, находящ се в Г.О.-ул."*****" № 5 , за което съставени приложения по делото протоколи за проверка/с дата 24.02.20г.-л.87, с 28.02.20г.-л.35, 04.03.20г.- л.29, л.274- с дата 03.02.20г./. С дата 03.02.20г. са прилож към този протокол и писмени сведения от М.П.- „ръководител транспорт”/л.2 делото/. Фигурира и опис на обектите със съдържание на дизелово гориво-л.33/от иззетите акцизни стоки/.

В хода на проверката от „**** **” ЕООД-гр.Г.О., представлявано от Г. Ц. П., изискани документи за установеното количество дизелово гориво/2360 литра/, за к прието, че липсват документи, удостоверяващи плащането, начисляването обезпечаването на акциза по смисъла на чл. 126, ал.1 от ЗАДС.

С протоколи, приложени на л.от 268-273 от делото били взети проби от проце количество гориво. В протоколите е вписано, че опаковките/метални контей съответстващи на видовете, уточнени в приложение № 5 от наредба № 3/18.04.06 запечатани с пломби и са посочени техните номера. При пробовземането Г. П представляващ „**** **” ЕООД-гр.Г.О. , не присъствал. От името на дружествот подписал М.П.- ръководител транспорт. В протоколите за вземане на проба не е пос етикиране съгласно приложение № 2 от цитираната наредба за вземането на пр методите за анализ за ц****е на контрола върху акцизни стоки, издадена от минист финансите, както и кои са лицата, подписали етикета на проба/лице, взело пр проверявано лице, други лица, съгласно приложение № 2 от наредбата/.

Видно от експертизи с номера № 30-06.02.2020г./11.02.2020г./л.244/, № 06.02.2020г./11.02.2020г./л.246/, № 32-06.02.2020г./11.02.2020г./л.248/, № 06.02.2020г./11.02.2020г./л.249/, № 35-06.02.2020г./11.02.2020г./л.251/, № 06.02.2020г./11.02.2020г./л.253/, № 37-06.02.2020г./11.02.2020г./л.255/ са изследи описаните количества жълтеникава прозрачна течност, съхранявана в метални бут запечатани с пломби с посочени номера и маркирани с етикети на проба.

На 29.04.2020г. е съставен акт за установяване на административно нарушен 909/АУАН-л.22 от делото/, въз основа на който е и издадено обжалваното наказателно постановление/л.9/.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните изводи:

Наказателното постановление и АУАН са съставени в сроковете по [чл. 349а НК](#).

Акцизни са стоките посочени в чл. 2 от ЗАДС, сред които са и енергийни продукти, регламентирани в чл.2 т.3 от ЗАДС.

За класифицирането на определена субстанция като акцизна стока следва установи по безспорен и несъмнен начин, че тя отговаря на качествените показатели на съответния вид акцизна стока. Определянето на конкретния вид акцизна стока е свързано с определяне размера на дължимия акциз, а оттук и на евентуалната са свързана с нарушения от категорията на процесното.

Установяване параметрите на откритите количества течност и тяхното класифициране като определен вид акцизна стока е възможно единствено извършване на съответните експертизи. В тази връзка от страна на митническите са изготвени и представени цитираните по-горе експертизи. Същевременно отношение на начина, по който е извършено вземането на проби, следва да се нагледните изводи:

Съгласно чл. 107 от ЗАДС Министерът на финансите издава наредба за вземане на проби и методите за анализ за ц****е на контрола върху акцизните стоки. То свое правомощие министърът на финансите е упражнил с издаването на Наредба № 18.04.2006г. за вземане на проби и методите за анализ за ц****е на контрола върху акцизните стоки /обр. ДВ, бр.37 от 05.05. 2006г., в сила от 01.07.2006г. – наричана **НАРЕДБАТА**/. Съгласно чл. 12, ал. 1 от Наредбата, за вземането на проби се съставя протокол по образец. Предназначението на същия е удостоверяване спазване на изискванията в предходните членове от наредбата, свързани с начина на вземане на пробите, съдовете, в които това се прави, начина на запечатване на последните, както и относно лицата, които вземат и присъстват при вземането на пробите. Съгласно чл. 6 от Наредбата, пробите се вземат от митническите органи **в присъствие на проверяваното лице**, като в случай, че последният откаже да присъства, пробите се вземат и в негово отсъствие. В конкретния случай от материалите по делото е вид

всеки от посочените по-горе протоколи за вземане на проби е оформен в отсъствието на законния представител на дружеството-нарушител, Г. Ц. П., за което действие е документирано последният да е бил поканен да присъства. От протокола се вижда никъде не фигурира подписът на негов надлежно упълномощен представител/изискивател на чл.6 от наредбата/. Задължението да бъде взета пробата, съгласно разпоредбата на чл.6 и чл.10 т.3 от Наредба № 3 от 18.04.2006 г. за вземането на проби и методи на анализ за ц***е на контрола върху акцизните стоки, е императивно и неизпълнението му съставлява съществено нарушение, ограничаващо правото на защита на санкционираното лице, защото то няма как да знае със сигурност, че пробите са взети именно от неговата задържана стока. При допуснатите съществени нарушения на административнонаказателното производство, нарушението не може да се установи по несъмнен начин, а следва да се отбележи, че в тежест на административнонаказателния орган е да докаже по категоричен начин, че санкционираното лице е извършило нарушението. От друга страна вземането на пробите в отсъствието на проверяващото лице без да са налице предпоставките по чл.6, ал.3 от НАРЕДБАТА прави безпредметно вземането на такива в по-късен етап, доколкото разпечатването не по установения ред в съдовете, в които е съхранявана иззетата стока, прави невъзможно последващото повторно вземане на годни проби. Т.е. от всичко гореизложено се достига до извода, че не може да се гарантира, че иззетите проби не са манипулирани. Поради това са тези основания, оспореното наказателно постановление е незаконосъобразно и следва да бъде отменено. И тъй като процедурата по вземането на пробите има пряко отношение към установяване вида на изследваното вещество и дали представлява акцизна стока, следва да бъде отменено и в частта относно отнемането на количеството от 2360лит

Посочено е, че пробите са запечатани с акцизни пломби със съответните номера, но не и начина на тяхното етикиране и опаковане, съобразно изискването на чл. 10 от Наредбата.

Допуснатите нарушения лишават от доказателствена стойност изготвените експертизи – не е присъствал жалбоподателя или негов изрично упълномощен представител, на законен представител на жалбоподателя или негов упълномощен представител не е предоставена проба/чл.10 ал.1 т.3 от Н-бата/, не се удостоверява спазването на изискванията за маркиране на съдовете съгл.чл.13 от Наредбата/посредством етикет по образец/, освен запечатването с пломби/последното е удостоверено/. Посочените нарушения изисквания са пряко свързани с достоверността на пробите.

Същевременно вземането на пробите в отсъствието на проверяваното лице, са налице предпоставките по чл. 6, ал. 3 от НАРЕДБАТА и неотразяването на етик и начин на опаковане/чл.11/ прави безпредметно изследване в рамките на съдебно производство, доколкото е невъзможно последващото повторно вземане на годни проби не може да се гарантира, че иззетите количества не са манипулирани/в тази насока решение №2226 на Адм.съд-Пловдив по КНАХД № 2629/11г./. Изискването на чл.1 от Н-бата е категорично в насока, че крайните проби следва да се опаковат, **маркират** с етикет по образец/приложение 2-чл.13 ал.1 от Н-бата/ и да се запечатват с пломби. В конкретния случай е удостоверено единствено запечатването с пломби по протокола за вземане на проби. Тогава възниква въпроса как в приложените документи на л.244-255 от делото, е записано , че пробите са с етикет при получаването за изследване, след като лицата, които са извършили пробовземане, не са удостоверявали такова поставяне на етикет. И от протокола за вземане на проба и в цитирани документи относно етикета-остава неизяснено кога и от кого е станало неговото поставяне и какъв е неговия вид и **дали същия е от образца** , предвиден в подзаконен нормативен акт. Това не е отразено, поради което не може да се направи извод, спазено изискването на закона/чл.11 ал.1/.

Няма съмнение, че посочените разпоредби от наредбата са императивни и свързани с вписването или невписването на възражения, връчването на протокола и подписването на протокола от нарушителя, тъй като всички последващи права и задължения са свързани с санкционираното лице, най-вече реализирането на правото му на защита в пълен Протоколът за вземане на проба/образец, приложение 1 от наредбата/ не е връчвано на надлежно упълномощено лице. Представител на проверяваното лице по смисъла на чл.1 ал.1 от наредбата означава упълномощено лице с оглед смисъла на думата представителство. Това не може да бъде лице на трудово правоотношение при жалбоподател, както е в конкретния случай, тъй като М.П./упоменат като ръководител на транспорт/ не представлява по закон търговеца, нито е натоварен с подобна власт на силата на упълномощаване. Обемът на представителната власт на пълномощника с третите лица се определя според това, което упълномощителят е заявил. За съставянето на протокола на упълномощено лице, в обема на представителната власт на последното следва **изрично да е включено правомощие да получава и подготвя подобни документи във връзка с установяване на административно нарушение** името на упълномощителя. Действително в закона няма изрично изискване за намянуване на упълномощаване за представителство в административнонаказателното производство свързаната с него процедура по оформянето на документите от структурите и органите които се занимават с установяването на нарушения, но то следва от самия характер

това производство, като правило имащо за последица влошаване положение на санкционираното лице. Връчването на документи на пълномощник е едно изключение от общото правило и поради това при извършването му следва стриктно да се съблюдава дали упълномощеното лице разполага с правомощията да получава и подписва такива документи, като е недопустимо разширително тълкуване относно обема на представителната му власт. В наредбата е записано „проверяваното лице или представител“. Контролните органи следва да обезпечат спазване на разписаната процедура, като се уверят в представителната власт на пълномощника. Неприемливо е всяко лице с трудово правоотношение при ЮЛ да се счита представител на дружеството, на което следва да се връчат документи. Съществуваща родствена връзка с дружеството е ирелевантна.

На следващо място:

Съгласно чл.126 от ЗАДС, предвидена е санкция по отношение на лице, което произвежда, държи, предлага, продава или превозва акцизни стоки без да представя документ по този закон или **фактура, или митническа декларация, придружителен административен документ/електронен административен документ** или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или документ, удостоверяващ 1.плащането, 2.начисляването или 3.обезпечаването на акциза.

На първо място, е видно, че чл. 126 от ЗАНН **съдържа** множество различни *напълно самостоятелни хипотези*, всяка от които осъществява отделно нарушение и **налага конкретизиране** при изписване на нарушената норма- със съответно предложение в НП. От съдържанието на мотивната част на НП и изложените обстоятелства се установява, че се претендира нарушение, свързано с това, че жалбоподателят държи акцизни стоки, **без да притежава документи**, удостоверяващи плащането, начисляването или обезпечаването на акциза. По същество предметът на спора по същество е концентриран изцяло върху държането на стоки без документите, удостоверяващи плащането, начисляването или обезпечаването на акциза/данъчен документ, фактура *или друг документ* по смисъла на ЗАДС/.

Кои са конкретно необходимите документи и какъв е техният характер, НЗП посочва, макар че е очевидно, че законът предвижда различни, самостоятелни възможности за доказване на плащането на акциза, с което непосредствено се затру-

защитата на санкционираното лице. В този смисъл е имал възможност да се прои Адм.съд-В.Търново в ново свое решение от **20.01.2014г.**, постановено по КНАЗ 10452/13г./.

В приложеното НП не се съдържат изискващите се от закона реквизити с разпоредбата на чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН- да се посочат ясно и недвусмислено обстоятелствата, при които е извършено нарушението и да се направи описан последното, от което да е видно какъв е вида на липсващите, а твърдени от АНС изискуеми документи, които жалбоподателят е следвало да притежава. То съществено нарушение в процедурата по издаване на НП.По този начин остава неясно санкционираното лице,а и за съда, извършващ съдебния контрол, волята на административнонаказващия орган, както и е ограничено правото на защита на жалбоподателя. Няма данни в обстоятелствената част относно съображенията на адм.наказващия орган/АНО/ в тази насока, нито мотивни съображения, от които извлече волята на наказващия орган.Това е основание за отмяна на наказателното постановление поради издаването му в противоречие със закона.

По същественото в случая обаче е обстоятелството, че **НП не посочва** принципно допустими документи за доказване на начисляване, плащане и обезпечаване на акциза жалбоподателят е имал **нормативното задължение** да се предостави обективната възможност да притежава. Чл. 126 от ЗАДС установява, най-общо к задължението за надлежното документиране на начисляване, плащане и обезпечаване на акциза — т.е. съставянето на редовни документи, удостоверяващи факти, и на правоимащи лица, а не самото начисляване, плащане или обезпечаване на акциза. Т Чл. 126 от ЗАДС *обезпечава съставянето на редовна документация*, която да удостоверява начисляването, плащането и обезпечаване на акциза. Задължени да водят (и съответно разполагат с) такива документация обаче, са само регистрирани по ЗАДС лица. Т Чл. 126 от ЗАДС изчерпателно посочва кои лица могат да начислят акциза и сригистрирани такива. Това са лицата, които могат да създават документи, удостоверяващи начисляването на акциза, които са и лицата, разполагащи с такива документи. Съответно ЗАДС определя кой може да плати акциза, като състави редовни документи за това и отново са посочени само регистрирани лица. Следователно, идеята на законодателя е да санкционира по чл. 126 от ЗАДС лица, които макар и регистрирани по закона (като производители или складодържатели) не изпълняват задължението си да съставят редовни документи, които удостоверяват начисляване

плащането и обезпечаването на акциза, а не да санкционира тези, които изобщо не регистрирали като производители или складодържатели. Лице, което не е регистрирано като производител или складодържател не може да произвежда и съхранява стоки на склад и няма как да съставя такива документи изобщо. Такова лице не може да притежава документи, удостоверяващи начисляването и плащането на акциза, тъй като именно то като производител или складодържател би следвало да ги съставя и да плаща. Ето защо и такова лице не може да отговаря по чл. 126 от ЗАДС, защото същото лице има законна възможност да състави и разполага с редовни книжа за това. Същото лице е задължено по ЗАДС и не може да се санкционира за това, че не е изпълнило задължението, което няма. Това лице може да е задължено за плащането на акциза, *но не за съставянето на документи, които да установяват такова плащане*. В този смисъл чл. 126 от ЗАДС има различна цел и обхват — да защитава обществените отношения свързани с правилното документиране на начисляването, плащането и обезпечаването на акциза, но такива задължения — да съставят книжа, имат само задължените по чл. 126 лица -регистрираните по този закон като производители или складодържатели, за които само те принципно биха могли да съставят редовни документи и да разполагат с тях (ако не бяха производители или съхранители на акцизните стоки). Самото неначисляване и неплащане на акциз са нарушения, различни от недокументиране на същите (нарушенията по чл. 126 от ЗАДС) и за тях се носи отговорност и от нерегистрирани лица. В случая обаче **твърди и не се сочи в НП**, че жалбоподателят произвежда и съхранява, без да е регистрирано лице по ЗАДС. Ето защо по отношение на същия не може да се говори за задължението, нито възможността да състави и да разполага с документи, удостоверяващи начисляването, плащането или обезпечаването на акциза за произведените стоки (които иначе би бил задължен да съставя, ако беше регистриран производител на склад) и за това не може да носи отговорност по чл. 126 от ЗАДС/ в този смисъл произнасянето по КНАХД № 10324/11г. , решение от 13.01.2014г. по КНАХД № 10460/13г. , КНАХД № 10096/14г. от 14.04.14г., всички по описа на Адм.суд-В.Тър.

Всичко изложено мотивира извод за отмяна на обжалваното наказателно постановление и на това основание.

При този изход на делото в полза на жалбоподателя на основание чл.63 ал.3 от ЗАНН следва да се присъдят направените разноски за заплатено адвокатско възнаграждение от 950лв., претендирано в СЗ и невъзразено от въззиваемата страна като размер.

Водим от изложеното и на осн чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление /НП/№ 1463/2020г. от 16.09.2020 г.на Началник отдел „*****” при Главна дирекция „МРР” Д.И.Т., издадено въз основа на Акт за установяване на административно нарушение № 909 от 29.04.2020г., незаконосъобразно.

ОСЪЖДА Главна дирекция „*****” при Главна дирекция „МРР” ДА ЗАПЛАТИ относно отмененото Наказателно постановление /НП/№ 1463/2020г. от 16.09.2020г. Началник отдел „*****” при Главна дирекция „МРР” Д.И.Т., издадено въз основа на Акт за установяване на административно нарушение № 909 от 29.04.2020г., на „*****” ЕООД-гр.Г.О., представлявано от Г. Ц. П. , на основание чл.63 ал.3 от ЗАН направени разноси за заплатено адвокатско възнаграждение СУМА в размер от 1000 лв./деветстотин и петдесет лева/.

Решението подлежи на обжалване пред Адм.съд-В.Търново в 14-дн.срок.

Съдия при Районен съд – Г.О.: _____